

Ti. cccxxii De finali iudicio

ceret concordaret cū xpo: cui? ē mister. cui? bonoz ipe ē dispēlator: Quō esset dign? dispēlare z mīstrare bona xpi pncipalia q̄ p nihilo reputat: Sicut igit solliciti z intenti oēs mīstri ecclie vt honorēt facta ecclie q̄z sunt dispēlatores: et ppter q̄ ipi honorant: vt sil pmaneat ad eū a q̄ oia sacramēta hūt ortū et originē. Amen.

De iudicio vniuersali z resurrectōe generali. Et oñdit q̄ iudiciū vniuersale est venturū de nccitate cū resurrectōe generali: in q̄ oēs hoies z tota natura hūana resurgēt cū pprijs corpibz ad recipiēdū publice cōpletā z finalē retributiōem z suū finale cōplēmentū fm verā iusticiā.

Titulus. cccxxii.

G Boniaz autē

Epiloga rotū librum. **G**isteliber seu ista scia est de homie vt in pncipio dictū est. iō optet tractare in isto libro oia q̄ p̄tinēt ad boiem de pncipio vsq̄ ad finē z totū p̄cessuz hois siue hūane nature. Et qm̄ data est iā in isto libro cognitio de hoie sufficiens: z ostēsus est q̄ hō fact? ē a deo. et ppter ipm̄ facta sūt oia: z qlit hō obligat deo: z ad q̄ obligat: z q̄ hō inq̄tū est tal nature: est p̄miabil z punibil i suis opibz. z oñsum ē totū debitū hois. z ostēsus est etiā qlit hō fuit lapsus a suo p̄mo statu. z qlit facta ē opatio. z oñsus ē quō hō p̄ facta surgit de lapsu z sanat. et reducitur ad statū p̄mū vt possit opari z facere opa q̄ dz facere si vult. si ḡ duo opa q̄ de? fecit circa hoiem iā p̄cesserūt. scz op? p̄ditōis et op? restauratōis seu repatōis. iō nō restat nisi op? gloriificatōis z p̄miationis seu final retributiōis. qz tria opa dei sunt circa hoiem vt dictū ē. et etiāz includit in istis op? gubernatōis. Ipe enī hō est op? dei viuuz: ppter qd̄ fecit oia alia opa: ad cui? salutē z vtilitatē sua puidētia sp̄ aparet māfeste eē intēta. Et iō ipossibile ē q̄ de? relinq̄t hoiem incōplētū. z q̄ nō cōpleat oia q̄ sunt cōplēda circa hoiem fm q̄ natura hois req̄rit. Postq̄ enī inceptit z p̄tinuauit. optet ex bonitate q̄ cōpleat. Et qm̄ hō ē tal nature rōne sue volūtatis libere q̄ nullo mō p̄t cogi: s; opat libere: z est dñs opey suoz. z hō nō hūt alie res

inferiores q̄ opant ex nccitate. iō iā cōclusum fuit supi? in qdā capitulo de cōparatiōe hois ad alias res penes liberū arbitriū: q̄ opa hois hūt talē naturā sup opa aliaz rez q̄ sunt remunerabilia: et eis debet retributio. ita q̄ hō talr fact? ē q̄ per sua opa p̄p̄a dz acq̄rere retributiōem z suū finale cōplēmentū. ita q̄ p̄us dz mereri et lucrari: z postea ei dz fieri retributio z dari merces p̄ iusticiā. ita q̄ hō est tal natu/ re: q̄ dz acq̄rere suū cōplēmentū z suū finale bonū p̄ iusticiā et p̄ merita p̄miatio/ nis et solutiōis et iuste retributiōis. qz aliē nō sapet homi. Et iō cōclusum fuit ibi: q̄ nccē est q̄ oia opa hois iudicent z discutiānt in v̄itate: vt veracitē recipiāt qd̄ eis debet fm verā iusticiā. Et iō vt nō oporteat hic reiterare oia q̄ dicta sunt ibi i illo capitulo: recurrēdū est ad illud capitlm. qz est fundamētū z radix ist? ptis. Et iō iā firmū est z ipossibile ē aliē eē qn̄ fiat iudiciū v̄ez et discussio de opibz hois siue bonis siue mal. z iō nō restat declarare nisi qliter fiat istud iudiciū et tal discussio. z qliter fiat ista retributio et p̄miatio z solutio. Itē etiā iā declaratū est in capitulo de gaudio et tristitia: qlit nccē est et erit: q̄ qlibet aīa recipiet suū corp? p̄p̄riuz ad cōplēmentū tristicie vel gaudij. z sic iā p̄batū est resurrectio corpoz: z nō restat p̄bare nisi quō fiet. Et qm̄ istud erit vltimū op? dei circa hūanā naturā. z erit cōfirmatio toti? hūane nature. z p̄ p̄ns toti us mōi q̄ fact? ē ppter hoies. Et iō optebit q̄ ista retributio final q̄ erit cōplēmentū oim̄ fiet eo mō q̄ puēit deo z hoī. Vñ istud op? solū erit op? dei sine adiutorio alicui? creature. et ipa natura hūana nihil opabit nisi solū recipiens retributiōnem et solutionē sibi debitā. z iō modus faciēdi istā retributiōem finalē: oportebit q̄ sit iuxta naturā suoz opey bonoz et maloz fm q̄ eis puēnit. qz nccē est q̄ bona opa et mala habeāt suū cōplēmentū. Et qm̄ bonis opibz debet honor/ laus z glia. mal? p̄o p̄fusio: verecūdia et vituperiū. iō optebit q̄ bona opa et meritoria q̄ facta sunt ppter deū: recipiāt tātū honorē: laudē z gliaz q̄ nō possit maior extogitari. et mala opa q̄ facta sunt p̄ deū recipi

Q, ne/ cessario fiet iudicium

Q, finale iudicium erit cōplēmentū oim̄.

Epiloga rotū librum. **G**isteliber seu ista scia est de homie vt in pncipio dictū est. iō optet tractare in isto libro oia q̄ p̄tinēt ad boiem de pncipio vsq̄ ad finē z totū p̄cessuz hois siue hūane nature. Et qm̄ data est iā in isto libro cognitio de hoie sufficiens: z ostēsus est q̄ hō fact? ē a deo. et ppter ipm̄ facta sūt oia: z qlit hō obligat deo: z ad q̄ obligat: z q̄ hō inq̄tū est tal nature: est p̄miabil z punibil i suis opibz. z oñsum ē totū debitū hois. z ostēsus est etiā qlit hō fuit lapsus a suo p̄mo statu. z qlit facta ē opatio. z oñsus ē quō hō p̄ facta surgit de lapsu z sanat. et reducitur ad statū p̄mū vt possit opari z facere opa q̄ dz facere si vult. si ḡ duo opa q̄ de? fecit circa hoiem iā p̄cesserūt. scz op? p̄ditōis et op? restauratōis seu repatōis. iō nō restat nisi op? gloriificatōis z p̄miationis seu final retributiōis. qz tria opa dei sunt circa hoiem vt dictū ē. et etiāz includit in istis op? gubernatōis. Ipe enī hō est op? dei viuuz: ppter qd̄ fecit oia alia opa: ad cui? salutē z vtilitatē sua puidētia sp̄ aparet māfeste eē intēta. Et iō ipossibile ē q̄ de? relinq̄t hoiem incōplētū. z q̄ nō cōpleat oia q̄ sunt cōplēda circa hoiem fm q̄ natura hois req̄rit. Postq̄ enī inceptit z p̄tinuauit. optet ex bonitate q̄ cōpleat. Et qm̄ hō ē tal nature rōne sue volūtatis libere q̄ nullo mō p̄t cogi: s; opat libere: z est dñs opey suoz. z hō nō hūt alie res

Titulus. cccxxii.

**Quare
fiet iudi-
cium**

ant tantā p̄fusionē q̄ nō possit maior ex/
cogitari. et p̄ p̄ns̄ ip̄i hoies q̄ fecerūt ipsa
bona opa v̄l mala: recipiāt ip̄am laudē et
gl̄iam seu p̄fusionē ⁊ verecundiā. et iō p̄/
pter h̄ necē est q̄ fiat iudiciū vniuersale i
q̄ simul sint oēs hoies et oēs angeli ⁊ oēs
creature q̄ h̄nt intellectū et rōnē ⁊ ip̄e de/
us. vt oīa opa bona et mala videant ⁊ co/
gnoscant clare ab oīb̄. vt sc̄z ille qui fecit
opa bona videat ea clarissime: et oīs alij
etiā videāt. **Quāuis** enī cuilibet hoī post
mortē: certa sit statim cognitio de sua dā/
natiōe vel p̄mio: t̄n̄ oīb̄ nō est notū hoc.
⁊ iō in futuro iudicio oīb̄ fit notū clarissi-
me. et ista noticia et visio q̄ ab oīb̄ fiet
causabit maximū gaudiū seu maximā tri-
sticiā. **Hoc** autē nō posset fieri nisi in futu-
ro et vniuersali iudicio: in q̄ sit tota natu-
ra humana et angelica cū deo. **Iō** neces-
se erit p̄pter h̄: q̄ q̄libet portet oīa opera
sua scripta in seip̄o et i sua p̄scia. et q̄ ipse
p̄scie et corda oīm hoīm clarissime ab oī-
b̄ cognoscant. vt sic boni recipiāt bonā ⁊
vniuersalē laudē et honorē. ⁊ mali recipi-
ant malā et v̄lem p̄fusionē. nec aliter opa
bona et mala h̄rent suū cōplemētū. **Item**
etiā h̄ sūme puenit mal' opib̄. qz p̄pa co-
gnitio de malis opib̄ ingerit dānato ma-
ximā penā. cū videt se p̄ sua opa. p̄pria iu-
ste dānari. **Et** puenit malis opib̄ ip̄a cō-
fusio q̄ est p̄pria ip̄oz punitio. qz homines
magis timēt p̄fusionē q̄ aliqd̄ aliud. q̄a
etiā pena ignis cōpetit aīa lib̄. quia etiāz
p̄nt sentire dolorē: sed nō p̄nt sentire p̄su-
sionem. et iō h̄ solū puenit hoib̄ ⁊ rebus
rōnabilib̄. et iō vellēt mag' hoies penā
doloris q̄ p̄fusionē. ⁊ h̄ iō. qz mala opa
sunt illi' nature: q̄ sp̄ volūt celari et nul-
lo mō cognosci. et iō eoz punitio p̄pria ē
q̄ publicent et manifestent vt recipiāt cō-
fusionē et verecundiā. **Et** iō qz ip̄a mala
opa debēt puniri vltima punitiōe ⁊ reci-
pere p̄pria retributionē i sūmo. ⁊ h̄ n̄ pos-
set fieri nisi fieret iudiciū v̄le in q̄ recipiāt
p̄fusionē v̄lem. **Uñ** si ista publica confu-
sio: et general non fieret: p̄ctā et alia mala
opa nō punirent ad cōplemētū. nec de-
daret eis vltimā retributionē. **Uñ** nihil
magis timēt ⁊ abominant mali hoies q̄
p̄fusionē. ⁊ nihil ē mag' p̄ eoz volūtate. ⁊

**Cōrda
hoīs ab
oīb̄ cog-
scntur.**

**Confu-
sio est p̄-
pria pe-
na dāna-
torum**

iō magis vellēt puniri q̄cūq̄ alia pena q̄
cōparare corā deo et corā oīb̄ angelis et
hoib̄. **Et** qz sup̄ oīa hoies nollent q̄ se/
creta cordis eoz scirent. qz nihil magis
abscōdit malus hō q̄ p̄silijū secretum sui
cordis: et intentionē malā ⁊ fallam et do-
lū cordis sui. iō p̄ p̄trariū necē erit q̄ cōsi-
lia secreta cordis ⁊ male cogitationes ⁊ in-
tentiones dolo se occulte: publicent ⁊ ma-
nifestent tāta manifestatiōe tāta claritate
q̄ nō possit eē maior. vt sicut i secreto cor-
dis dilexerūt p̄p̄riū honorē secretū ⁊ pro-
priā laudē ⁊ honorē dei. **Ita** manifestent
secreta cordis oīb̄ ad p̄fusionē eoz. **Si**
cut autē dictū ē de opib̄ mal' ⁊ p̄silijis cor-
diū. ita sil' dicēdū de opib̄ bonis ⁊ inten-
tionib̄ bonis. **Uñ** illud qd̄ est p̄fusio ma-
loz opez: est laus ⁊ gl̄ia et honor: bonoz
opez. qz sicut publicatio maloꝝ opez est
cā p̄fusionis. ita publicatio bonoz operū
est causa laudis et honoris ⁊ gl̄ie. **Et** iō
sicut opib̄ mal' ⁊ cogitatioib̄ debet pub-
lica p̄fusio tāta q̄ nō possit esse maior. ita
etiā bonis opib̄ ⁊ intentiōib̄ rectis debet
publica laus ⁊ gl̄ia: et etiā tanta q̄ nō pos-
sit esse maior. **Uñ** tā boni q̄ mali cogno-
scunt veritatē. iō tam boni q̄ mali lauda-
būt opa bona ac approbabit: ⁊ vilipen-
dent ⁊ vitupabūt ac abomiabūt oīa ma-
la opa et in seip̄is et i alijs. qz oēs recte iu-
dicabunt et laudabūt qd̄ est laudandū. ⁊
vituperabūt qd̄ est vitupandū ⁊ vitentur
rōne. **Sic** ḡ publica laus ⁊ publica cōsu-
sio: publica affirmatio ⁊ publica reproba-
tio de necessitate p̄cludūt: q̄ iudiciū v̄le
debeat fieri: in q̄ oēs hoies simul habent
resurgere cū eoz opib̄: cogitatioib̄ ⁊ vo-
luntatib̄. **Et** qz nō sunt nisi duo iudicabi-
lia. videlicet bona opa et mala q̄ sūt p̄tra-
ria iter se. iō qz duo p̄traria mag' cogno-
scunt ⁊ vident qñ sunt insimul ⁊ p̄ncipa-
liter. iō oportet si oīa debeāt plenissime ⁊
p̄fectissime iudicari q̄ sil' appareāt in eoz
dē tpe. **Et** sic in futuro iudicio erūt simul
oīa bona et mala: vt videat vñ iuxta ali-
ud. vt sic p̄talē approbationē mala vide-
antur magis vituperabilia ⁊ maiozi p̄su-
sione digna: et ip̄a bona magis laudabi-
lia appareāt. vt sic publica cōfusio maior
sit p̄ publicam laudē: et publica laus ma-

**Q. rene
labūtur
consilia
cordiuz**

**Bonīs
opib̄ de-
bet laus**

**Cōclu-
sio q̄ ne-
cessario
fiet iudi-
cium.**

lo: sit ppter publicā p̄fusione: vt sic vnus
aliud augmentet. Sic ḡ natura opoz bo
noz et natura maloz opoz de necessitate
p̄cludunt et req̄rūt iudiciū generale oim
hoim simul. et iō necesse est q̄ de⁹ respon
deat eis et ordinet iuxta eoz naturā. ali
ter vniuersum nō posset esse cōpletū. qz h̄
deficeret. Hoc aut̄ fieri nō potest videli
cet q̄ aliqd̄ deficiat in vniuerso.

Sequunt̄ alie rōnes q̄ pb̄at hoc idēz.
et alia fundamenta ex parte hoim̄s.

Titulus. cccxxij.

Preterea natura gaudij ⁊ tristicie
p̄cludunt iudiciū vniuersale esse
venturū. Vñ necesse est q̄ gaudij bono
rū sit tantū: q̄ nō possit esse ma⁹. et q̄ tri
sticia maloz sit tanta q̄ nō possit esse ma
ior. et hoc loquēdo de tristicia et gaudio
que veniūt ab extra. Et iō bōi magis gau
debunt cū videant q̄ opa bona eoz vide
antur et approbent publice corā deo ⁊ to
ta natura hūana et angelica. et etiaz mali
magis dolebūt de publica cōfusione. Iō
ad cōplēmentū gaudij et tristicie: necesse ē
q̄ fiat iudiciū vniuersale et publicū coraz

Alia rō

oibz hoibz et angelis. **P**reterea huma
na natura ē vna natura: vna species ⁊ nō
due: ⁊ tota est iudicabil' p̄ iudiciū retribu
tionis: et solū est vn⁹ iudex scz de⁹: et iō
toti hūane nature iudiciū puenit vnū re
tributionis cōpletū et finale ⁊ cōe vt sil' to
ta iudicet. et nō fiat duo iudicia: sed vnū
de oibz insil'. Vñ cū oēs hoies sūt p̄mia
biles et punibiles p̄ iusticiā cū sint eius
dē nature et eiusdēz speciei: puenit valde
vt sit vnū iudiciū generale: in q̄ tota natu
ra hūana p̄ficiat̄ et recipiat vltimū cōple
mentū ⁊ finalē retributionez. Et iō final'
⁊ cōpleta retributio q̄ dabit cōplēmentū
nature hūane d̄z fieri sil' et semel. qz ē vlti
ma forma. qz nihil ampli⁹ addet neqz di
minuet. Vñ valde irrōnabile eēt q̄ hō p̄
seipm̄ cōpleret sine alio: et recipet suā vlti
mā retributionē siue i bono siue in malo.

Priori /
tas mor /
tis l' po /
steriori /
tas nihil /
inuatur in /
iudicio.

sterioritatē meret̄ vel demeret̄. qz nullus
meruit vel demeruit q̄ eēt p̄oz v' posteri
oz. et ip̄a retributio final' cuiuslibet. d̄z fie
ri s̄m propria merita v' demerita. Et sic
postq̄s p̄ozitas vel posterioritas nihil fa
cit ad retributionē: cū oēs hoies sint vni
us nature: ⁊ iudicabiles iudicio retribu
tionis: et ab vno et eodē iudice. sequit̄ q̄
tota natura hūana: et q̄libz et⁹ ps insil' de
bet iudicari in finali iudicio retributōis.
nec vna ps debet p̄cedere aliā: nisi sit aliq̄
causa singularis et p̄rogatiua specialis.

Un̄ oportet q̄ hūana natura sit simul to
ta ⁊ gregata. et tota videat seipam i p̄pria
forma. qz postq̄s p̄ iudiciū retributōis de
bet diuidi in duas ptes anteq̄s finalit̄ di
uidat̄: necesse est q̄ p̄iūgat̄ vt sit tota sil'. qz
diuisio seu separtio p̄supponit aliquā vni
onē. Et qz tota hūana natura nō potuit
vnq̄s eē sil' ⁊ i p̄pria forma tpe meriti ⁊ ge
neratōis. pueniēs ē q̄ sit tota sil' tpe p̄mij
⁊ retributōis ⁊ q̄ ille due ptes q̄ fient de
natura hūana. tota sil' ad inuicē se videāt
p̄ncipalr. ⁊ p̄ talē separtionē vna ps scz bo
noz sūme gaudeat: ⁊ altera ps scz maloz
sūme tristet̄. ⁊ i eternū ps maloz recorde
tur de glia ⁊ gaudio bonoz ad augmēta
tionē tormētōz eoz. ⁊ ps bonoz recorde
tur de miseria maloz ad eoz gaudiū au
gmētandū. videlicet q̄ ip̄i sunt ab illa mi
seria crepti ⁊ liberati: qd̄ nō fieret nisi om
nes mali sil' viderēt ad oculos omēs bo
nos. et boni viderēt malos oēs sil'. Vñ
noticia p̄ experientia est p̄fecta noticia. et
talis noticia deficeret in p̄petuū bonis et
malis. **O**portet ḡ vt tota natura hūana
semel ⁊ gregata sit insimul: ⁊ postea diui
datur. qz mali magis cruciabant̄ in seipis.
et boni magis gaudebūt q̄ si h̄ nō fieret.
Sic ergo ex pte nature hūane p̄cludit̄ q̄
oportet q̄ vnū iudiciū generale fiat d̄ to
ta natura humana insimul. et ita cōuenit
nature humane: et opibus eius.

De iudiciū generale toti⁹ hūane natu
re req̄rit resurrectionē generalē insil' oim
hoim.

Titulus. cccxxij.

Et qm̄ hūana natura d̄z p̄sūma/
ri p̄ finalē retributōez. ⁊ iō ē iudi
cabilis iudicio retributōis. ideo
eo mō d̄z fieri vltima retributio quo con

Titulus. cccxxiii.

uenit hūane nature. **Et** iō qz ad naturam hūanā prinēt corp^o et aīa. z qz ē cōposita ex natura corpali et spūali. qz tres sūt nature i vniuerso: vt declaratū fuit i capitulo de natura angelica. scz corpāl tīm: spūritual tīm. et natura cōposita ex naturis vtrīsqs. z ista ē hūana natura. qz ad naturā hūanā prinēt et corp^o et aīa natura corpāl et spūal. qz postqz ipa ē iudicabilis z pmiabil^{is} d3 recipe finalē retributionē tā in corpe qz in aīa. z necē est qz iudicet tā i corpe qz in aīa insil. qz aīa nō ē hūana natura: neqz corp^o est hūana natura: s3 vtrūqz insil iunctū. **Et** iō qz hō est iudicabil^{is} necē est qz aīa reuniat corpi et recipiat finalē retributionē. vñ meruit vel demeruit nō in corpe tīm nec in aīa tīm. s3 i corpe z aīa sil. qz sil in corpe et in aīa d3 iudicari et pmiari vel puniri finalit. in corpe z in aīa sil d3 recipe suā vltimā et finalē retributionē. **Quāuis** enī anīa statim damerit de corpe vel pmiēt in celo vel puniat in purgatorio: vel dānet in inferno. tū nō est cōpleta retributio nec final nisi aīa iterū vnīat corpi. qz aīa nō est hō: neqz corp^o est hō. **Et** qz iudiciū vlt vel retributio final d3 fieri in tota natura hūana. sequitur ex necessitate qz tota natura hūana d3 resurgere in corpe z i aīa. z qz qzlibz aīa recuperabit suū ppiū corpus. et sic qlibet hō qz est ps hūane nature cōpareat in vltimo et finali iudicio: qd respicit totā naturā et totā cōitatē hoīm in qz sūt sunt hoīes vt sic tota natura hūana cū oībz partib^{us} suis cōpleta sit simul et nihil ei deficiat.

Resurrectio et iudiciū erunt sil **Ergo** sil colligata sunt iudiciū vniuersale et resurrectio mortuoz general^{is}. **Et** si idē reqrit cōplemētū vniuersi qd pstat ex tribus naturis vt dictū est. **Ergo** cū natura corpāl tīm et natura spūal tīm manent in eternū. puenit et necē est qz natura cōposita ab vtrīsqs etiā maneat i eternū. **Et** qz in hūana natura sit qdā sepatio istarū duaz naturaz p mortē. seqtur qz in vlti z finali retributioē in qz oīa et singula cōplebunt: tota hūana natura reintegrabit tā in corpe qz in aīa. sed nō in eodē statu: sed fm exigentiā meritoz et demeritoz. qz si reqrit ordo vniuersi. **Igit** ordo et cōplemētū toti vniuersi reqrit qz fiat vniuersalis resurrectio et cōpleta retributio omniū meritoz et demeritoz. et nihil maneat impunitū et nihil irremuneratū vsqz ad minimū qdrantē. **Ordo** et cōplemētū vniuersi etiā reqrit qz sint tres nature iaz dicte. **Ergo** ex istis pcludit generalis resurrectio bonoz et maloz hoīm. qz postqz aīa manebit in eternū: necesse ē qz corpus maneat in eternū siue in bono siue in malo. qz vtrūqz est ad decorē vniuersi et pulchritudinē. qz totū erit fm iudiciū rectū et iustū in qbz pstat decor et pulchritudo vniuersi. **Un** non pōt esse qz ps aliqz humane nature remaneat in eternū et aliqua nō. qz est vna natura. et iō debet tota remanere vel nihil de ea. et iō postqz anīa remanet ppetuo: necesse est etiā qz corp^o remaneat ppetuo. **Hec** pōt esse qz aliqua aīa recuperet corp^o suū et aliqz non. qz ordo vniuersi reqrit qz tota humana natura remaneat in eternū in corpe et in aīa. **Et** iō qz uis pueri nō essent iudicabiles. qz nihil fecerūt ex ppijs neqz meruerūt neqz demeruerūt: s3 et aliena culpa cōtraxerūt culpā qz imputat eis si nō sint baptisati. attū ppter vniuersi cōplemētū necē erit eos resurgere. qz nō solū iudiciū vniuersale reqrit resurrectionē oīm hoīm. sed etiā ordo z cōplemētū vniuersi reqrit hō. **Itē** etiā iā declaratū est in capitulo de lapsu: qz humana natura in primo statu fuit facta immortalis. sed mors intravit ppter penā et punitioē pmi hoīs vt declaratū est. ita qz si pmi hō non peccasset: anima nunqz fuisset sepata a corpe. sed tot^o hō in anīa et corpe finaliter fuisset remuneratus in gloria. et ideo intentio dei erat qz humana natura simul in corpe et i anīa maneret in eternū. **Ergo** cū humana natura nō obstante qz mors intraverit ppter peccatū: debet recipere vltimā mercedem fm merita vel demerita. seqtur qz integrabit in corpe et in aīa. qz isto modo de^o ordinauerat qz in corpe z in anīa eternaliter remuneraretur. **Un** postqz deus ppter peccatū adē nō destruxerat humanam naturā. sed fecit ipm multiplicari et crescere vt patet. seqtur qz ipse vult de natura humana fiat illud quod ipse finaliter ordinauit: et eo mō qz ordinauit. **Et** ideo

Corpa resurgēt iū i eternū māebant.

Alia rō.

Alia rō.

ppter p̄mā ordinationē dei oportet q̄ to- ra hūana natura sūt in corpe ⁊ in aīa reci- piat suā vltimā mercedē. Preterea cum iam declarātū sit q̄ est necē q̄ resurrectio fiat. sed cū nos videam⁹ ad oculū q̄ ho- mines moriunt⁹ ⁊ tū nō resurgūt. q̄ vide m⁹ eoz corpa remanere i terra. signū ē q̄ expectat⁹ resurrectio general' oīm insiml: postq̄ oēs debēt resurgere: vt iā declara- tū fuit. Itē vel null⁹ resurget vlt oēs re- surgent. Ergo si aliq̄s iā resurrexit. argu- mētū ē q̄ oēs resurgent. S; iam surrexit xps ver⁹ hō: q̄ fuit ve mortu⁹. ḡ etiā oīs resurgēt. q̄ resurrectio debet hūane na- ture. nec ē impossibile cū iā semel factū ē.

Eadem s̄tute q̄ xps r̄sur- rexit et nos re- surge⁹.

Si enī vn⁹ potuit resurgere. ita etiā oēs p̄ eandē s̄tute q̄ ille resurrexit poterūt re- surgere. Quia surrexit xps q̄ fuit ve mor- tu⁹ ⁊ v̄iuit i corpe ⁊ i aīa i eternū. B̄ certissi- mū ē nulli dubiū: q̄ si xps nō surrexit a mortuis: s; adhuc mortu⁹ ē. tūc q̄ro vñd venit xpianitas tōra q̄ antea nō erat. q̄ to- ta fundat i xpo. ⁊ i noīe xpi est fundata q̄ etiā tōra credit i xpm ⁊ i noīe xpi fac oīa. Si enī xps adhuc eēt mortuus cū fuerit ita crucifix⁹ ⁊ ab iimic⁹ suis occisus. ⁊ fu- erit sūme paup̄ nihil hñs in h̄ mūdo. q̄ro q̄s hoīm ausus fuisset p̄dicare ipm post mortē suā. q̄ro q̄s p̄dicasset ipm p̄ totum m̄dm cū tāta fortitudine q̄s fuisset ita stul- tus. Ergo cū videmus ipam xpianitatē sic fundatā: sic ordiatā ⁊ regularaz. et sibi totalit' obediētē. ⁊ q̄ scim⁹ ipm ve fuisse mortuū ⁊ sepultū. si cōparem⁹ oīa q̄ sunt secuta p⁹ mortē ad ipam mortē: ipossibile eēt q̄ ipē adhuc eēt mortuus. q̄ nisi ipē- mer fecisset oīa illa q̄ secuta sūt p⁹ mortē suā null⁹ ali⁹ fecisset. Si enī granuz fru- mētū qd̄ ponit ⁊ sepelit i terra totalr mo- riat⁹ ⁊ nō reuincat. tūc nihil ampli⁹ ē de eo sup̄ terrā nec se multiplicat. Si autē fu- erit multiplicatū signū fuit q̄ granū re- uicit ⁊ viuificatū est. Ita s̄l'r postq̄ vere mortu⁹ fuit xps ⁊ sepult⁹. si nō reuicit ite- rū: nec i eo fuit s̄tute p̄ quā resurrexit. seq̄- tur q̄ nllā multiplicatio secuta fuisset p⁹ mortē suā. S; cū ad oculū videam⁹ xpm fuisse mltiplicatū i infinitū p⁹ mortē suā et p̄uertisse mltos hoīes totalr p⁹ mor- tē ad seipm ⁊ ad suā fidē ⁊ amorē: ⁊ ad mo-

riendū p̄ eo. seq̄tur verissime q̄ ipē iteruz reuicit: ⁊ a mortuis surrexit. Et h̄ nō po- tuit fieri: nisi i eo fuisset virt⁹ aliq̄: sed nō hūana. q̄ corp⁹ nō potuit seipm facere vi- uere. nec aīa potuit suscitare corp⁹ suū. ḡ seq̄tur q̄ ibi erat virt⁹ dei q̄ fecit h̄. ḡ virt⁹ di- uina suscitauit xpm a mortuis. ḡ seq̄tur q̄ deitas erat cū corpe. Sic ḡ postq̄ de fa- cto xps surrexit a mortuis. seq̄tur q̄ oēs hoīes resurgēt eadē s̄tute ⁊ potentia per quā ipē resurrexit a mortuis. sed nō i eo- dē statu. q̄ mēbra sua ⁊ xpiani fideles re- surgēt ei s̄l'es glorificati i corpe. et omēs aliq̄ q̄ fuerūt xpo p̄trarij resurgēt ei disti- miles. q̄re seq̄tur q̄ resurrectio erit gene- ral'. cū ḡ cā ⁊ rō q̄re resurrectio fieri debe- at maneat anteq̄ hoīes moriant⁹ q̄ tū ad corp⁹. seq̄tur q̄ de⁹ ad quez p̄tinet facere ipam resurrectionē corpoz: faciet eā loco ⁊ tpe p̄gruis ⁊ optinis. Un̄ s̄tute ⁊ cā re- surrectōis ex p̄re nature hūane est meritū vel demeritū hoīs: qd̄ factū est p̄ aīam s̄l' cū corpe. et etiā cōplemētū vniuersi. ⁊ iō lī- cet hō moriat⁹: tū sp̄ meritū vel demeritū manet. et sic sp̄ remanet cā resurrectionis. Et iō necessaria est resurrectio corpoz: q̄ als eēt vacuum in vniuerso.

Virtus dei susci- tauit xpm.

Argumētū q̄ possibile ē q̄ d̄ terra ite- rū formēt eadē corpa q̄ p̄us erant.

Titulus. cccxxv.

Q uod autē de terra iteruz formari possint illa eadez corpa q̄ p̄us e- rant et s̄l'. B̄ iā p̄r manifestari p̄ il- la q̄ iā facta sūt. Tertū ē ei q̄ de⁹ creauit in p̄ncipio innumerabiles sp̄s creatura- rū de vna ⁊ eadē terra. q̄ oēs sp̄s herba- rū: arborū ⁊ aīaliū ⁊ corpa hoīm formata sūt ab vna ⁊ eadē t̄ra. Si ḡ potuit h̄ fieri. q̄re nō poterit fieri vt de eadē terra seu d̄ eisdē puluerib⁹ ex q̄b⁹ cōpositū erat qd̄li- bet corp⁹ humanū: iterū fiet idē corpus. ita q̄ qd̄libet corpus fiat de suis pp̄ijs puluerib⁹ in q̄b⁹ resolutuz fuit. ⁊ hoc per potentia et virtutē et voluntatē dei: maxī me q̄ iusticia dei h̄ requirit. Ita ei possi- bile ē q̄ corp⁹ hūanuz fiat de suis pp̄ijs puluerib⁹: sicut fuit possibile q̄ fiebat de terra qñ non erat. Et si fuit possibile tot corpa hoīm formari qñ nō erāt. q̄re non p̄t eadem corpa reformari p̄ manū dei?

Titulus.cccxxi.

Si enī fieri potuit q̄ aliq̄ corpa cēt in/ corruptibilia sicut sūt corpa celestia. q̄re fieri nō poterit vt corpa hoīm fierent in/ corruptibilia p̄ manū dei: Si enī de⁹ fecit mōm ⁊ hoies qm̄ nō erāt ex sola sua bonitate ⁊ ex solo bñplacito suo. q̄re etiā nō reformabit corpa hūana itē iusticia req̄rente. et merit⁹ et demerit⁹ h̄ req̄rentib⁹ et clamātib⁹. et ordine vniuersi h̄ req̄rentē: Ergo videt̄ q̄ impossibile ē q̄n de⁹ faciat resurrectōne generalē corpoz oīm hoīm postq̄ iusticia merita et demerita h̄ p̄ostulant et req̄rūt. et silr̄ cōplementū vniuersi h̄ req̄rit. etiā q̄ ip̄e nō p̄t negare sibi ip̄si qd̄ sibi p̄uenit q̄n hoc faciat.

Q̄ iudiciū vniuersale cū r̄ditōib⁹ ostēdit̄ de necessitate esse futuz et p̄te honoris et p̄ueniētie dei. Titulus.cccxxvi

Delclaratū est aut̄ q̄ vniuersale iudiciū cū resurrectōne vniuersali ē venturū in vniuerso. et h̄ ex parte humane nature. q̄ ita p̄uenit ei. sed nunc ostendit̄ h̄ idē ex p̄te honoris dei qd̄ necessitate fiet. Nō necesse est q̄ iudiciū retributiōis fiat siue in generali siue in speciali v̄l in particulari. ⁊ hec ē radix. Quia enī de⁹ ex suo bñplacito nullo req̄rente fecit hūanā naturā cū nō eēt. multo magis faciet debitā retributionē. et h̄ q̄ merita et d̄merita h̄ req̄rūt: et totū vniuersū clamat. Et iō q̄si coact⁹ et req̄sit⁹ de⁹ oportet q̄ faciat iudiciū retributiōis: vt sic tribuat vnicui⁹ qd̄ suū est et debet ei. et cōpleto iudicio talis retributio maneat in eternū. Et h̄ nullus p̄t facere nisi de⁹. q̄a nullus p̄t cōrespōdere meritis ⁊ demeritis. nec p̄t cognoscere quō merita ⁊ demerita debeāt iudicari: cū ip̄e sol⁹ sit scruta⁹ cor cordiū. et etiā nō p̄t aliq̄s iudex retribuere in eternū oib⁹ bonis et mal⁹. q̄ nullus ē ab eterno: nec h̄z vñ nisi solus de⁹.

Et qm̄ iudiciū final⁹ retributiōis est op⁹ solū dei extra se: vt iā declaratū ē in capitulo de honore dei. et q̄ q̄cqd̄ op⁹ de⁹ extra se: op⁹ ad honore suū et ad laudem ⁊ ad gl̄iam suā. et q̄ iudiciū final⁹ retributiōis est vltimū op⁹ dei circa hūanā naturā. q̄ ibi fit totū cōplementū. iō oportet q̄ i suo vltimo ope de⁹ ope manifestādo honore sue p̄t̄is: sue sapie ⁊ sue iusti

Que o
pat de⁹
ab extra
facit ad
honore
suum

cie. Nō dare vnicui⁹ q̄ suū est: est maxime potētie et maxie sapie: et est maxie iusticie. et iō necesse est q̄ veniat ad tantum honore et laudē et gl̄iaz sue p̄t̄is: sue sapie et sue iusticie: q̄ nō possit eē maior. ⁊ iō oportet q̄ i tali ope iudiciali manifestet̄ i sūmo sua sapia: et sua maiestas et iusticia ac recritudo veritat⁹. Hoc aut̄ nō fiet si de qlibet hoie fieret iudiciū p̄ticulare et secretū. et iō necesse est q̄ de⁹ faciat vltimū iudiciū final⁹ retributiōis corā oī creatura q̄ p̄t cognoscere et iudicare: vt omis creatura testet et coḡcat suū iudiciū eē rectissimū et iustissimū ⁊ recte euz iudicare. Et iō necesse est q̄ fiat vniuersale iudiciū in q̄ p̄ncipaliter oīs creatura rōnalis intersit et videat et clarissime coḡcat iudiciū dei eē verissimū et iustissimū. Et q̄ istud iudiciū d̄z esse honorabilissimū et p̄fectissimū. ita q̄ ei nihil deficiat de his q̄ p̄inent ad iudiciū. iō oportet q̄ i isto iudicio fiat manifestissime declaratiōes oīm meritoy et demeritoy. et etiā ferant̄ sentētie irreuocabiles fm̄ exigētā meritoy et demeritoy. ⁊ finalit̄ fiant iustissime retributiōes p̄mior⁹ et stipendior⁹. q̄ iudiciū finale req̄rit istud: vt in declaratiōib⁹ meritoy manifestet̄ recritudo p̄t̄is. ⁊ i sentētis irreuocabilib⁹ manifestet̄ auctoritas et sūmitas p̄t̄is et maiestatis: et i retributionib⁹ p̄mior⁹ et stipendior⁹ manifestetur plenitudo sue iusticie ⁊ bonitatis. Et q̄ radix retributiōis ⁊ remuneratiōis ē intentio occulta cuiuslib⁹ i corde. ⁊ fm̄ talē intētiōē d̄z fieri iudiciū et remuneratiō. iō vt fiat aptissima et lucidissima declaratiō meritoy ⁊ demeritoy: necesse ē q̄ corda et intētiōes et cogitatiōes et p̄silia secreta cordiū clarissime manifestent̄ ⁊ videantur et coḡcant̄ ab oib⁹. et iō necesse est q̄ cōscia secreta cuiuslibet nō solū sibi sicut manifestat̄. imo alijs etiā. Et sic op̄rebit q̄ liber vniuersi⁹ q̄scie apiaf. et oīa merita et demerita in qlibet cōscia aptissime et clarissime coḡcant̄. Et sic necesse erit q̄ oīa facta ⁊ opa cuiuslib⁹ sepra sint i cōscia: vt sic qlib⁹ coḡcat tāta certitudine: tāta veritate oīa opa ⁊ facta tā p̄p̄a q̄ alioy: q̄ nō possit esse maior certitudo. Et iō q̄ nihil maḡ certū cuiuslibet q̄ ei⁹ p̄p̄a cōscia. quia

In iudicio dca
rabitur
oia merita
et demerita

Contra
cordis
et p̄scia
oib⁹ manifesta
buntur.

Li. ccccxxvii. De finali iudicio

nihil est ei magis p̄ns. id op̄tebit q̄ i p̄scia
 relucebunt om̄ia opa et facta et int̄rōes.
 vt sic fiat apr̄issima declaratio om̄i meri-
 toꝝ et demeritoꝝ: vt sic oēs iudicēt et cla-
 rissime cognoscat̄ veritatē et eq̄tatē ac re-
 ctitudinē iudicioꝝ dei. vt sic vn̄q̄sq̄ p̄/
 fecit sciat ac coḡscat q̄ ip̄e sit iuste remu-
 nerat̄ s̄m̄ sua merita v̄l demerita. et n̄ so-
 lū de se ip̄o sed de q̄cūq̄ alio. Et q̄m̄ iusto
 iudicio op̄tebit q̄ feratur s̄m̄a final̄ iuxta
 exigentiā meritoꝝ et demeritoꝝ. et q̄ nō
 p̄nt esse ibi nisi due pres. sc̄z bonoꝝ et ma-
 loꝝ. ideo necesse ē. q̄ ibi sint due sentētie.
 vna p̄ bonis: et alia p̄ malis. Et q̄ istud
 iudiciū fiet ad honozē et gl̄iam potestat̄
 et maiest̄at̄ dei. id op̄tebit q̄ fiat cū tanta
 solēnitate et magnificētia q̄ nō possit co-
 gitari maior. Et q̄ honoz̄ p̄tatis est q̄ti
 meat̄ ab oib̄. et maxie p̄tatis iudiciaria q̄
 de se importat̄ terroꝝ et timozē. id opoz̄-
 tebit q̄ oñdat̄ iudicio vniuersali r̄ fina-
 li tantā p̄tātē et tantā maiest̄atē: q̄ nō pos-
 sit maior et potētior manifestari. Et idō
 necesse erit q̄ i illo iudicio fiāt oīa illa que
 p̄nt facere p̄tātē illā timeri. q̄ de ē sūme
 timēdus et maxie tāq̄ iudex. et idō opoz̄te-
 bit q̄ i ip̄o iudicio appareat vt sūme timē-
 dus tanq̄ iudex. vt sic om̄is creatura i sū-
 mo timeat eū tanq̄ iudicē. q̄ iudex inq̄n-
 tum iudex d̄z timeri. et idō sūm̄ iudex sū-
 me timeri debet. et maxie q̄m̄ p̄ntialiter iu-
 dicat. et idō tale iudiciū maxie timēdus est
 et sūme terribile. q̄ tale iudiciū fiet vt fie-
 ri debet. et nihil poterit deficere de his q̄
 p̄tinent ad iudiciū. id opoz̄tebit q̄ i iudi-
 cio tantū iudicē sit tant̄ terroꝝ et tremoz̄:
 vt nō possit esse maior. et h̄ etiā req̄rit con-
 temp̄ maloz̄ hoīm q̄ deū p̄tēpserunt et
 ei⁹ mandata. et nō timuerūt deū offende-
 re: vt sc̄z tūc i sūmo timeāt ip̄m tanq̄ iudi-
 cem. Et idō oēs culpabiles tantū tūc time-
 bunt q̄ nō possit excogitari. sed boni qui
 ip̄m timuerūt offendere: et sunt sine cul-
 pa. idō q̄uis ip̄m timeāt tunc: tñ p̄pter ti-
 morē tunc nō affligent̄. q̄ securi erunt de
 liberatōe. Sic q̄ considerādo honozē dei et
 opus iudicij finale. poterū⁹ considerare
 oēs p̄ditōes q̄ poterūt esse i illo iudicio.
 et applicare ad gl̄iam: laudē et honozem
 maiest̄at̄ diuine. q̄ istud erit vltimū opus

dei. et idō purissimū: honorabilissimū: et
 cellentissimū et solēnissimū: et sūme magni-
 ficū sup̄ oīa opa q̄ fieri p̄nt. maxie q̄ iu-
 diciū de se importat̄ honozē. et de sua pp̄ria
 natura sup̄ oīa opa p̄tinet ad honozē. Et
 q̄ dō maxie p̄tinet honozē: laus et gl̄ia. idō p̄
 p̄ns sibi maxie p̄tinet facere iudiciū. q̄ ē
 opus honoz̄. Et sic honoz̄ dei de n̄c̄cita-
 te p̄cludit iudiciū vniuersale eē venturū.
 et p̄cludit oēs p̄ditōes ip̄si⁹ iudicij.

De auctoritas infallibil̄ libri sc̄pture
 seu libri dei: etiā dicit iudiciū vniuersale
 esse futurū: cui i summo est credendū.

Titulus. ccccxxvii.

Et q̄m̄ iā declaratus fuit q̄ duo
 sunt libri. sc̄z liber nature et liber
 sc̄pture. et vterq̄ est dei: et ambo p̄cordāt.
 idō q̄ iā p̄batū est q̄ liber sc̄pture. s. biblia
 est liber dei. et q̄ ei est sūme credendum et
 simpl̄r: eo q̄ i ea sunt v̄ba dei. idō q̄ liber
 sc̄pture i vtroq̄ testamento dicit et affir-
 mat iudiciū vniuersale esse futurū. et di-
 cit formā et modum q̄liter fiet. q̄s erit iu-
 dex vniuersal̄ oīm. q̄m̄ nouū testamētuz
 dicit et affirmat iesuz xp̄m q̄ ē de⁹ et h̄ō: et
 ver⁹ fili⁹ dei. vt iā declaratū est: q̄ ē ver⁹
 iudex v̄lis oīm. Nā ip̄e loq̄tur d̄ se ip̄o di-
 cens: P̄ dedit filio iudiciū facere: et de-
 dit p̄tātē oīs carnis. q̄ fili⁹ hoīs ē. ita di-
 cit se venturū: et ip̄e resuscitabit mortuos
 et reddet vnicuiq̄ s̄m̄ opa sua sine bona
 sine mala. Sic q̄ tam ex auctoritate libri
 creaturaz q̄ nō mēt̄ur: q̄s ex auctoritate
 scripturaz: q̄ ē auctoritas infallibil̄ dei. q̄
 certior existit oī re et oī rōne. p̄cludit iudi-
 cium v̄le absq̄ aliq̄ dubio eē venturū. cū
 resurrectōe vniuersali oīm hoīm.

De cōpatiōe illi⁹ diei ad oēs alios di- es p̄cedentes. Titulus. ccccxxviii.

Et q̄m̄ dies iudicij erit vltia di-
 es. et finis oīm dierū p̄cedētū. eē
 i illa die om̄ia opa et facta dierū
 p̄cedētū ab initio mūdi cōgregabunt̄ et
 apparebūt in sil̄: et suā mercedē recipient.
 idō illa dies cōpat̄ ad alios dies p̄cedētes
 sicut vniuersale ad p̄ticulare. sicut totum
 ad p̄tes. q̄ illa dies iudicij erit vniuersa-
 lis dies: et continebit in se om̄es alios di-
 es p̄cedentes in virtute. quia om̄s sunt
 partes eius. et oēs dies nō erūt nisi dies

**Tm̄ e-
rūt due
sentētie.**

**Dari⁹
troꝝ et ti-
mor erit
in iudi-
cio**

Joh. v.

Titulus. cccix.

Oes dies vna. qz oia opa facta a pncipio mōi in oibz diebz pcedētibz vsqz in illū diē cōgre. gabunt in illo die: et sil' erūt z apparebūt z discutiēnt et iudicabunt z pmiabunt v' ad bonū v' ad malū. z qd' d' diuisim factū est in alijs diebz oibz: totū erit sil' in illa die. **E**t idō illa dies iudiciū sola erit maior qz omēs alijs dies pcedētes. et valebit tantū sic alijs dies qz oia opa alioz dierū erūt in illa die. z etiā qz de' tātū vel plus opabit in illa die: qz in alijs diebz pcedētibz. qz sil' resuscitabit z reficiet in illa die oēs hoies qz diuisim in alijs diebz pcedētibz a pncipio mūdi fecit. et faciet eos immortales qz rē ad corp'. licet nō i eodē statu: sed fm merita et demerita. **E**t idō illa dies erit sol' dei. qz sol' de' opabit i illa die. et hoies nihil opabūt. qz alijs dies pcedentes fuerūt dies hoim. qz dati erant hoibz ad opandū. qz i illa die fiet vltimū op' dei: z omēs creature cessabūt opari. **E**cce g' diuisionem diez. qz vltima dies erit dies dñi. et oēs alijs dies erāt dies hoiminū. z h' ppter opa. **E**t qz illa dies erit dies dñi. iō erit maria z nobilissima dies. **E**t etiā qz illa dies ē sol' dei. sicut alijs dies fuerūt hoim. iō sic hoies vsqz ad illuz diē opabunt: z ampli' nihil opabunt: sz solū opis sui et laboris mercedē accipiēt. Ita etiā post illū diē de' nihil opabit ampli'. qz illa erit sua. z iō nccē est q' oia opa sua psumēt in illa die. **E**t iō nccē erit q' in illa die de' oñdat opa sue ptātis z sapientie: iusticie z bonitatis in sūmo. qz nihil ampli' opabit. et iō oportebit q' tūc i illa die opet tātū qntū fieri poterit ad laudē: gl'iam z honozē sue sūme ptātis z maiestatis: et sue sūme iusticie z sue sūme sapie. **E**t sic i illa die nccē erit q' de' oñdat gl'ia suā et magnificētiā maiestatis: sue in opibz suis. et oñdat se eē dñm et iudicē omniū. **E**t qz illa dies erit sola dei: et oia opa ei' claudēnt in illa die. sic opa hoim clausa fuerūt in alijs diebz. et eo optz q' opa illi us diei sint sūmi timoris z amoris. sūmi amoris ad electos. summi timoris ad reprobos. **E**t sic dies illa erit finis z perfectio et cōplēmētū oim diez. et iō oēs dies respiciūt z currūt ad aliū diē tanqz ad suū cōplēmētū et finē oim diez. qz omēs

Ultima dies dñi

De' necesse oñdet maiestatem suam

dies respiciūt mercedē et retributōes suā in illa die. **E**t etiā illa dies ē cā oim dierū alioz et oēs alijs dies eēnt frustra z vacui si nō veniret illa dies. z iō oēs dies expectāt qsi naturalr illū diē. **E**t sicut g'ue naturalr desiderat centrū et oēs ptes terre. ita oēs dies tēdūt ad vnū vltimū diē q' ē dies iudiciū: et erit oim diez finis z cōfirmatio et dies retributōis et dēt' ad quē oēs facti sunt. **S**icut g' op' dei erit cōplēmētū oim operū hoim. ita illa dies erit cōplēmētū diez hoim.

De memoria illi' diei. **Li. cccix.**

Et qm oia opa oim diez respiciunt op' illi' diei: et diē illū expectāt. qz nccē est q' oia opa pcedētū diez pūgan' cū ope illi' diei sic corpus cū aia et materia cū forma. qz opera diez pcedētū dicunt' opa meriti et demeriti. et op' illi' diei ē op' retributōis et p' mī ac approbatōis et reprobatōis. et q' de nccitate opa oim diez appebūt in illa die. qz alit' eēnt vacua vt l'ez iudicent' z discutiānt. z vt recipiāt mercedē suā eis puenientē. iō mēoria illi' diei d'z eē p'ntina oibz hoibz q' debēt opari. et sūt operatores oim opm q' in illa die appebūt. qz illa dies erit p'p' opa hoim ad dādū cōplēmētū eis. **E**t iō cū op' cuiuslibet respic' op' illi' diei. d'z illa dies p'ntine esse i mēoria in ope cuiuslibet diei. **U**n' cū hō sit liber ad opandū bonū v' malū et non opet ex nccitate: et mag' inclinā' ad malū qz ad bonū. nccaria ē in eo p'ntina mēoria illius diei vt exercitet vsqz ad vltimū de potentia ad opandū bonū et ad fugiēdū malū: vt sit p'ntina mēoria illi' diei expellat ab eo oēm negligētiā: et generet i eo mariaz diligētiā. **E**t sic mēoria illi' diei ē stimulus pūgēs et stimulas hoies ad bñ opandū. **U**bi āt nō ē mēoria illi' diei: ibi n' p' eē bonū op' siue bōa intētio. qz vnusqz opat' p'p' finē z retributōes. **D**is enī artifex cū cogitat q' opa sue art' veniēt ad iudiciū et eramē alioz: tūc opabit meliori mō q' p'nt. sic hō cogitās illū diē in q' omnia opa sua iudicabūt et eramiabūt: opabit meliori mō q' pot'it. alit' erit piger et negligēs. **N**ā opa ei' nō examiābunt ab aliq' qui p'nt errare. sed a summo iudice qui scit

Ultima dies est cā oim dierum.

Dies iudiciū sit sp in memoria

Dies iudiciū est stimulus bonorū

[Marginal notes on the right side of the page, partially cut off]

cogitatioes hoim. 7 qd no pt in aliq numero errare. Et sic memoria illi diei e maxime influentie et maxie pntis ad bn ope randu. et fm qd erit maior vel minor memoria. fm s plus vel min influit. si aute nulla memoria: nihil influet. et sic nulluz opus erit bonu. Itz illa dies etiã dz esse pntina in memoria. qz erit maria 7 solennissima inter oes dies. 7 erit dies dni pura. 7 io est digna hri in memoria. aliter est maxim pempt dei. si ho non habuerit in cotinua memoria die suu. et de illo sumo ope qd facier in illa die circa huanuz gen. Sic ppter maximã utilitate et ad fugiendu pemptu dei: maxie est necessaria memoria cotinua illi diei. Sũt aute tres dies pncipales qd ho debz hre i memoria pntina. scz dies sue natiuitatis. sue mortis et dies iudicij. Dies natiuitatis est pncipium. dies mortis mediũ. et dies iudicij est finis. Isti tres dies claudũ oem boiem: et hũt se pportionaliter. qz anteq sunt isti dies sunt incertissimi. 7 nemo scit nec e cert de eis anteq sunt. null e cert de natiuitate anteq sit nat. Itz si cut nihil certi morte. ita nihil certi dz ee iudicio. 7 nihil incerti qz hora eius.

De finali executione iudicij: et generali separatione bonoz et maloz.

Titulus. cccxxx.

Acto aut et cõpleto iudicio vniuersali. tunc necesse e qd fiat due pgregatioes. et due societates de natura hũana. et qd oes boni faciant vnaz societate. et oes mali faciant aliã societatem. 7 sic erũt due societates opposite ad inuicẽ. Et qz etiã natura angelica iã a pncipio mudi fuit diuisa in duas societates oppositas vt declaratu est. 7 qz pm angelus qd cecidit de celo: est caput oim maloz angeloz qd sunt mẽbra ei. 7 sũt mali homines sunt incorporati diabolo: 7 sunt mẽbra ei: vt declaratu est. qz oes hoies qd non sunt mẽbra xpi: sunt de necessitate mẽbra diaboli. 7 io simul 7 semel rã societates maloz: angeloz qd maloz hoim descẽdit ad locũ sibi pprũ 7 cõueniẽtẽ. scz ad centrũ terre vbi est infern: vt i eternũ puniant 7 tormẽtant. In q societate pm angelus erit caput et pnceps. Et sic ma

li hoies tam in corpe qd in ania punient eternaliter: vt iã declaratu est in capitulo de tristitia ad plenuz. et sic rã mali angeli qd mali hoies habebunt vnũ caput eternaliter. Sicut aute mali angeli 7 mali homines faciunt vnũ corpus et vnã societate. ita boni angeli 7 boni hoies faciũ vnã societate et vnũ corp cui xps est caput. Et sicut pmus angel cũ tora sua societate descẽdet ad suã ciuitate infra terras. ita xps cum sua societate ram angeloz: bonoz qd hoim glorificatoz in corpe 7 i ania ascẽdet ad suã ciuitatez celestẽ. scz in celũ: vbi erunt gaudia infinita 7 incõprehensibilia qd sunt declarata in capitulo de gaudio. Sicut ergo oim adherẽtes diabolo habebunt tormenta infinita 7 incõcogitabilia in eternũ cum eo. ita boni habebunt cum chriso cui adheserunt gaudia infinita 7 incõcogitabilia in eternum. Ad que dignet nos perducere iesus chrisus fili dei rex eterne glorie: qd est benedictus in secula seculoz Amen

Liber creaturarũ seu theologia naturalis: specialiter de hoie 7 de natura eius inqũtum homop. que alie creature facte sunt: ex cui cognitiõẽ ho in dei 7 creaturarũ cognitionez assurgit: Finit feliciter ex officina Martini Flach iunioris ciuis argẽtũ. Anno dni Millesimo qngẽtesimo pmo: septimo Kalẽdas februarũ.